

**Observatii legate de transpunerea Directivei 2008/115/CE
privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre
pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală
prin raportare la proiectul de lege
pentru modificarea și completarea unor acte normative privind regimul străinilor în România**

Directiva 2008/115/CE	Observații transpunere
CAPITOLUL I DISPOZIȚII GENERALE	
Articolul 3 Definiții	La articolul 2, după litera o) se introduc nouă noi litere, lit. p) – y), cu următorul cuprins:
2. "Ședere ilegală" înseamnă prezența pe teritoriul unui stat membru a unui resortisant al unei țări terțe, care nu îndeplinește sau nu mai îndeplinește condițiile de intrare, astfel cum sunt stabilite la articolul 5 din Codul Frontierelor Schengen, sau alte condiții de intrare, ședere sau reședință în acel stat membru;	u) ședere ilegală - prezența pe teritoriul României a unui străin, care se află în una din următoarele situații: (i) a trecut sau a încercat să treacă ilegal frontiera de stat a României; (ii) a intrat în România în perioada de interdicție dispusă anterior; (iii) nu mai îndeplinește condițiile de intrare și/sau ședere, prevăzute de prezenta ordonanță de urgență; Obs. Lipsese posibilitatea de individualizare a regimului sancționator. A se vedea în acest sens luarea în custodie publică sau stabilirea interdicției de intrare.
Preambul pct. (6) În conformitate cu principiile generale ale dreptului UE, deciziile luate în temeiul prezentei directive ar trebui adoptate de la caz la caz și pe bază de criterii obiective, aceasta însemnând că ar trebui acordată atenție nu doar simplului fapt al șederii ilegale.	v) îndepărtarea de pe teritoriul României - procesul de întoarcere voluntară sau forțată a unui străin în țara de origine, într-o țară de tranzit stabilită potrivit acordurilor la care România sau Uniunea Europeană sunt părți, sau într-o altă țară terță în care străinul decide să se întoarcă și în care acesta va fi acceptat; Obs. Lipsese sublinierea „în mod voluntar”.
3. "returnare" înseamnă procesul de întoarcere a unui resortisant al unei țări terțe - fie prin respectarea voluntară a unei obligații de returnare, fie prin aplicarea forțată a acesteia - în: - țara de origine, sau - o țară de tranzit în conformitate cu acordurile comunitare sau bilaterale de readmisie sau alte acorduri, sau - o altă țară terță, în care resortisantul în cauză al unei țări terțe decide în mod voluntar să se întoarcă și în care acesta va fi acceptat;	y) riscul sustragerii - existența unor motive care justifică într-un caz particular presupunerea că un străin care face obiectul unei proceduri de îndepărtare se poate sustrage acesteia, motivele putând fi următoarele: (i) străinul a trecut sau a încercat să treacă ilegal frontiera de stat; (ii) străinul nu a respectat obligația de a se prezenta periodic la formațiunea teritorială a Oficiului Român pentru Imigrări care a impus măsura respectivă sau a părăsit raza de competență teritorială a acesteia, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență; (iii) străinul nu face dovada unui spațiu de locuit pe teritoriul României; (iv) străinul nu poate face dovada identității sale; (v) alte motive obiective determinate de conduita străinului.” Obs. Lipsese sintagma: care se bazează pe criterii obiective.
7. "riscul sustragerii" înseamnă existența unor motive într-un caz particular care se bazează pe criterii obiective, definite prin legislație , care justifică presupunerea că un resortisant al unei țări terțe care face obiectul unei proceduri de returnare se poate sustrage acesteia;	Articolul 4 Dispoziții mai favorabile
(3) Prezenta directivă nu aduce atingere dreptului statelor membre de a adopta sau de a menține dispoziții mai favorabile pentru persoanele cărora li se aplică prezenta directivă, cu condiția ca acestea să fie în conformitate cu prezenta directivă. (4) În ceea ce privește resortisanții țărilor terțe care nu intră în domeniul de aplicare al prezentei directive în conformitate cu articolul 2 alineatul (2) litera (a), statele membre: (a) se asigură că tratamentul și nivelul de protecție al acestora nu este mai puțin favorabil decât este prevăzut la articolul 8 alineatele (4) și (5) (limitările privind utilizarea măsurilor coercitive), la articolul 9 alineatul (2) litera (a) (amânarea îndepărtării), articolul 14 alineatul (1) literele (b) și (d) (îngrijirea medicală de urgență și luarea în considerare a necesităților persoanelor vulnerabile) și articolele 16 și 17 (condiții de luare în custodie), și (b) respectă principiul nereturnării.	Ex. Abrogarea termenului de 90 de zile de returnare voluntară pentru anumite categorii de straini (art. 82 alin. 2 lit. c) Prevederea este relevantă deoarece stabilește un standard minim aplicabil oricărei categorii de straini care urmează să fie returnați. Spre exemplu, strainii declarați indezirabili vor beneficia de tratament și nivel de protecție similare celor care sunt condamnați cu expulzare sau cu cei cu ședere ilegală, prin coroborare și cu prevederile art. 2 din Directiva (domeniul de aplicare).
CAPITOLUL II ÎNCHEIEREA ȘEDERII ILEGALE	
Articolul 6 Decizia de returnare	
(4) Statele membre pot decide în orice moment să acorde un permis de ședere autonom sau orice altă autorizație care conferă un drept de ședere, din motive de compasiune, umanitare sau de altă natură, unui resortisant al unei țări terțe aflat în situație de ședere ilegală pe teritoriul lor. În acest caz, nu se emite nicio decizie de	Netranspus. Prevedere relevantă în contextul stabilirii regimului juridic al tolerării (drepturi și obligații).

<p>returnare. În cazul în care a fost deja eliberată o decizie de returnare, aceasta este retrasă sau suspendată pe durata de valabilitate a permisului de ședere sau a unei alte autorizații care conferă un drept de ședere.</p> <p>Preambul pct. (12) Ar trebui abordată situația resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală dar care nu pot face încă obiectul unei îndepliniri. Condițiile de bază de subzistență ale acestora ar trebui definite în conformitate cu legislația națională.</p> <p>Pentru a putea demonstra situația specială în care se află în cazul unor verificări sau controale administrative, acestor persoane ar trebui să li se furnizeze o confirmare scrisă a situației lor.</p> <p>Statele membre ar trebui să dispună de o mare libertate în ceea ce privește forma și formatul confirmării scrise și ar trebui să o poată include în deciziile lor referitoare la returnare adoptate în conformitate cu prezenta directivă.</p>	
<p>Articolul 7 Plecarea voluntară</p>	
<p>(3) În cursul termenului pentru plecare voluntară pot fi impuse o serie de obligații în scopul de a evita riscul de sustragere, cum ar fi aceea de a se prezenta, la intervale de timp periodice, autorităților, de a depune o garanție financiară corespunzătoare, de a prezenta documente sau obligația de a rămâne într-un anumit loc.</p>	<p>Netranspus. Prevedere relevantă în contextul art. 9 alin. 3 și al considerării riscului de sustragere.</p>
<p>Articolul 9 Amânarea îndeplinirii</p>	
<p>(3) În cazul în care îndeplinirea se amână în conformitate cu alineatele (1) și (2), resortisantului în cauză al unei țări terțe îi pot fi impuse obligațiile prevăzute la articolul 7 alineatul (3).</p>	<p>Netranspus. Prevedere relevantă în contextul stabilirii măsurilor alternative la custodia publică.</p>
<p>Articolul 11 Interdicția de intrare</p>	
<p>(2) Durata interdicției de intrare se stabilește ținând seama, în mod adecvat, de toate circumstanțele specifice fiecărui caz și nu ar trebui să depășească, în principiu, cinci ani. Aceasta poate depăși totuși cinci ani dacă resortisantul unei țări terțe reprezintă o amenințare gravă pentru ordinea publică, siguranța publică sau securitatea națională.</p> <p>Preambul pct. (14) Durata interdicției de intrare ar trebui stabilită ținând seama, în mod adecvat, de toate circumstanțele specifice fiecărui caz și în mod normal nu ar trebui să depășească cinci ani.</p> <p>În acest context, ar trebui să se țină seama în special de faptul că resortisantul în cauză al țării terțe a făcut deja obiectul mai multor decizii de returnare sau ordine de îndeplinire sau a intrat pe teritoriul unui stat membru pe durata interdicției de intrare.</p>	<p>Netranspus. Prevedere relevantă în ceea ce privește individualizarea regimului sancționator.</p>
<p>(3) Statele membre pot să nu elibereze, pot retrage sau suspenda o interdicție de intrare în cazuri individuale pentru motive umanitare. Statele membre pot retrage sau suspenda interdicția de intrare în cazuri individuale sau în anumite categorii de cazuri din alte motive.</p>	<p>Neintrodus în cazul României.</p>
<p>CAPITOLUL III GARANȚII PROCEDURALE</p>	
<p>Articolul 13 Căi de atac</p>	
<p>(4) Statele membre garantează acordarea gratuită, la cerere, de asistență juridică și/sau reprezentare în conformitate cu legislația națională aplicabilă sau cu normele în materie de asistență judiciară și pot dispune ca o astfel de asistență juridică și/sau reprezentare gratuită să se supună condițiilor prevăzute la articolul 15 alineatele (3)-(6) din Directiva 2005/85/CE.</p> <p>Preambul pct. (11) Ar trebui stabilit un set comun minim de garanții juridice cu privire la deciziile referitoare la returnare, care să garanteze protecția efectivă a intereselor persoanelor în cauză.</p> <p>Ar trebui să se pună la dispoziția celor care nu dispun de suficiente resurse asistența judiciară necesară.</p> <p>Statele membre ar trebui să stabilească, în cadrul legislațiilor lor naționale, care sunt cazurile în care asistența judiciară urmează să fie considerată ca fiind necesară.</p>	<p>Netranspus. Termen 24.12.2011</p>
<p>Articolul 14 Garanții în așteptarea returnării</p>	
<p>(1) Cu excepția cazurilor care intră sub incidența articolelor 16 și 17, statele membre garantează că următoarele principii sunt luate în considerare, în măsura posibilului, în ceea ce privește resortisanții țărilor terțe, pe perioada termenului pentru plecare voluntară acordat în conformitate cu articolul 7 și pe perioadele pentru care îndeplinirea a fost amânată în conformitate cu articolul 9:</p> <p>(a) menținerea unității familiale cu membrii familiei prezenți pe teritoriul lor;</p> <p>(b) asigurarea îngrijirii medicale de urgență și a tratamentului de bază al bolii;</p> <p>(c) acordarea accesului minorilor la sistemul de învățământ de bază în funcție de durata șederii acestora;</p> <p>(d) luarea în considerare a nevoilor speciale ale persoanelor vulnerabile.</p>	<p>Netranspus. Prevedere relevantă în contextul regimului juridic al tolerării.</p>
<p>CAPITOLUL IV LUAREA ÎN CUSTODIE PUBLICĂ ÎN SCOPUL ÎNDEPLINIRII</p>	
<p>Articolul 15 Luarea în custodie publică</p>	
<p>(1) Cu excepția cazului în care se pot aplica în mod eficient alte măsuri suficiente</p>	<p>133. Articolul 97 se modifică și va avea următorul</p>

<p>dar mai puțin coercitive într-un caz concret, statele membre pot ține în custodie publică un resortisant al unei țări terțe care face obiectul unor proceduri de returnare doar în vederea pregătirii procesului de returnare și/sau în vederea desfășurării procesului de îndepărtare, în special în cazul în care:</p> <p>(a) există riscul de sustragere sau</p> <p>(b) resortisantul în cauză al unei țări terțe evită sau împiedică pregătirea returnării sau procesul de îndepărtare.</p> <p>Preambul pct. (16) Folosirea luării în custodie publică în scopul îndepărtării ar trebui limitată și ar trebui să facă obiectul aplicării principiului proporționalității în privința mijloacelor utilizate și a obiectivelor urmărite. Luarea în custodie publică este justificată numai pentru pregătirea returnării sau în efectuarea procesului de îndepărtare, și dacă aplicarea unor măsuri mai puțin coercitive nu ar fi suficientă.</p> <p>Orice măsură de luare în custodie publică este pentru o perioadă cât mai scurtă cu putință și se menține numai pe durata desfășurării și executării, în mod adecvat, a dispozițiilor de îndepărtare.</p>	<p>cuprins:</p> <p>(1) Luarea în custodie publică este o măsură de restrângere temporară a libertății de mișcare pe teritoriul României, dispusă de magistrat împotriva străinului care nu a putut fi îndepărtat sub escortă în termenul prevăzut de lege în una dintre următoarele situații:</p> <p>a) există un risc de sustragere de la procedura de îndepărtare;</p> <p>b) străinul nu a respectat termenul de întoarcere voluntară acordat prin decizia de returnare;</p> <p>c) străinul a fost declarat persoană indezirabilă pe teritoriul României;</p> <p>d) străinul evită sau împiedică pregătirea returnării sau procesul de îndepărtare;</p> <p>e) face obiectul măsurii de siguranță a expulzării dispusă de instanța de judecată.</p> <p>În plus, trebuie menționate și pct. 123. Alineatul (5) al articolului 82 se modifică și va avea următorul cuprins: „(5) Străinilor care au trecut sau care au încercat să treacă ilegal frontiera de stat a României, care au intrat în țară în perioada de interdicție dispusă anterior, precum și celor cu ședere ilegală a căror identitate nu a putut fi stabilită, li se emite decizie de returnare sub escortă, care va fi însoțită de luarea în custodie publică, în condițiile prevăzute la art. 97.”</p>
<p>(3) În toate cazurile, luarea în custodie publică face obiectul unor revizurii la intervale rezonabile de timp, fie la cererea resortisantului în cauză al unei țări terțe, fie din oficiu. În cazul unor perioade prelungite de luare în custodie publică, revizuirile fac obiectul controlului judiciar.</p>	<p>Intervalul de timp apreciat ca rezonabil este cel de 3 luni, fiind în materie administrativă.</p> <p>În cazul procesului de natura penal, în faza de judecată instanța este obligată, în condițiile legii, să verifice periodic, și nu mai târziu de 60 de zile, legalitatea și temeinicia arestării preventive (art. 23 alin. 6 din Constituție).</p>
<p>(5) Luarea în custodie publică se menține pe toată durata în care se îndeplinesc condițiile stabilite la alineatul (1) și în măsura în care este necesar pentru a asigura punerea în aplicare cu succes a măsurii de îndepărtare. Fiecare stat membru stabilește o perioadă limitată de custodie publică, care nu poate depăși șase luni.</p>	<p>Transpus incorect în privința duratei custodiei publice, care stabilește un termen maxim imperativ, opozabil tuturor categoriilor de straini care intra în domeniul de aplicare al Directivei 115/2008 ori al procedurii de îndepărtare prevăzută de OUG 194/2002.</p>
<p>(6) Statele membre nu pot extinde perioada menționată la alineatul (5) decât cu o perioadă limitată de timp, care să nu depășească o perioadă suplimentară de 12 luni, în conformitate cu legislația sa națională, în cazurile în care, în pofida tuturor eforturilor rezonabile depuse de către acestea, este probabil ca operațiunea de îndepărtare să dureze mai mult, datorită:</p> <p>(a) lipsei de cooperare a resortisantului în cauză al unei țări terțe sau</p> <p>(b) întârzierilor în obținerea documentației necesare din partea țărilor terțe.</p>	<p>Transpus incomplet.</p>
<p>Articolul 16 Condițiile de luare în custodie publică</p>	
<p>(3) O atenție deosebită se acordă situației persoanelor vulnerabile. Se asigură îngrijirea medicală de urgență și tratamentul de bază al bolii.</p>	<p>Netranspus.</p>
<p>Articolul 17 Luarea în custodie publică a minorilor și a familiilor</p>	
<p>(3) Minorii luați în custodie publică au posibilitatea de a exercita activități de agrement, inclusiv joaca, precum și activități recreative adaptate vârstei lor și au, în funcție de durata șederii lor, acces la educație.</p>	<p>Transpus incomplet.</p>
<p>Articolul 18 Situații de urgență</p>	
<p>(3) Nicio dispoziție a prezentului articol nu poate fi interpretată în sensul că permite statelor membre să deroge de la obligația generală de a lua toate măsurile adecvate, la nivel general sau particular, pentru a garanta îndeplinirea obligațiilor care le revin în temeiul prezentei directive.</p>	<p>Netranspus.</p>